

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

N. A.

Σιλουέτα ξενοτική. Φιλοπονομία ένδιαμφρούσα. Τουαλέτες καισιότητες. Πολύ μορφωμένη, ένδιαμνα φιλολογική συζητηση συγχρόνως δε συγκαταλέγεται μεταξύ των νόν πλύς ούλτερ κοσμικών κυριών. Σε όλα τα πλέον chic κέντρα παρευρίσκειται συμπλήρωμα ταπειστό του κομμοφού σύγνευτης. Καπνίζει πολύ, όμολει συγκαταρμηκά. Παίζει μπριάν. Όμολει ως έπί τό πλέον γαλλικά και θαμνάει ένδιαμφρώς ότι εινε γαλλικός. Άπαγγέλει τεχνικά και εχάριστα. Εινε περισσότερο άπ' ότι φαίνεται σνόμπ, και αυτό όφείλεται στην ενύεινη που την διακρίνει.
'Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Θέλετε να γνωρίσετε τό τελευταίον πρόγραμμα των διασκεδάσεων των κοσμικών γένετξένων; Ίδου αυτό: γεμια στο γνωστόν ντιάνον παρα όν' άλλος και χορός. Μετά τό μεσονύκτιον στην <Τρουβίλλ>, στην Γλυφάδα, και τέλος περί την 3ην πρωινήν στο Καστρι όπου χορεύουν υπό τα πευκα μέχρι πρωίας.

— Πέμπτη και Σάββατον εινε αί όρωμένες βραδείες στο Καστρι όπου συγκεντρώνεται ό πλέον chic άθηναϊκό κόσμος. Τό θέμα εινε άπό τό πλέον εχάριστο, γεμιατίζον και χορεύον στο μπαυθρον και υπό τα πευκα τα πολύχρωμα φώτα και ή ένύθυμη μουσική συντελούν σε μεγάλη ζωηρότητα.

— Μεταξύ των πλέον τακτικών θαμώνων συγκαταλέγονται ό z. και ή z. Ναούμ, ό z. : αι ή z. K. Άθανασιάδη, ό z. και ή z. Θ. Φωτιάδη, ό z. και ή z. Μάτσα, ό z. Άβέρωφ, ό z. και ή Κοκυαρίνα, αί δίδες Μεξίση, Ράμφοι, Καλλέρχη, Ζίνη, Άνδριτσάχη, ό z. και ή z. Άλ. Δημητριάδη, ή z. και αί δίδες Δημητριοκοπούλου, ό z. και ή z. Γρυπάχη, ό z. και ή z. Α. Χέλιμη έξ Άλεξανδρείας ένως πολύ ένδιαμφρών τύπος ένμορφίας.

— Μία έντάκτως κοσμική πρώτη ή τοής <Καρακίζας>, στο θέατρο <Κεντρικόν>. Στα τελευταία καθίσματα—όπως έπιβάλλει τώρα ή μόδα— αί γνωστότερα άθηναϊκά φρονηγομίες μεταξύ των όποιον ή z. Καραπάνου τουαλέτα τούληνη μπέξ και δαντέλλα όμοιοχρωμή, ή δίς Δημητριάδη κομφοτάτη με τουαλέτα μωβ και δαντέλλα έπίσης μωβ, ή z. Χωρέμη τουαλέτα λευκή <κρξ ρομαίν>, ή δίς Φορέστη τουαλέτα σικλαμέν ζωρξέτ, ή z. Γ. Μαζκά τουαλέτα λευκή ζωρξέττε, ή z. Μαθιού τουαλέτα μωβ, ή z. Παπαγιαννοπούλου κομψη τουαλέτα μπέξ, ή z. Καλλιφρονά τουαλέτα λευκή, ή z. Μπουμπουλη τουαλέτα κίτρινη, ή z. Λεβίδη τουαλέτα λευκή.

— Την παρελθούσαν Πέμπτην γκαρντέν - πάρτυ χορός σε μία ένδοξη όμη έπαυλη της Κηφισιάς παρά τω z. Μπόσοζοβιξ. Μεταξύ των παρευρεθεισών όρωσιότη ή το ή δίς Σόνια Μπόσοζοβιξ φέρουσαν αίθεριαν τουαλέτα κίτρινη με δαντέλλες σε φόντο ρόξ, και μεγάλη καπελίν ρόξ και κίτρινη. Μεταξύ των παρευρεθειώνων ό z. και ή z. Ντεπιάν, ή z. και δίς Άλ. Δημητριάδη, τουαλέτα όμοιοχρουν με δαντέλλες, ό z. και ή z. Καρρέξ τουαλέτα βιολε κομφοτάτη και όμοιοχρωμο καπέλλο, ή z. Δεληγιάννη τουαλέτα πράσιν εν συνδυασμώ έμπριτέ, ή δίς Δώρα ΰαννιδη έξ Άλεξανδρείας ένω έμυρξον πατελ, με χερτιομένο φορεμα άπό όργανυ λευκή ζεντιμενή με λουλουδια του άγρού και μεγάλη καπελίν με καστόρινα λουλοδια πολύχρωμα. Έκτάτως c ic μία νεαρά Ρωσσία με τουαλέτα τούληνη λευκή και ρόξ δαντέλλες όμοιοχρωμίες.

— Τό πλέον chic κέντρον της Κηφισιάς εινε τό νέον ΰενοδοχείον κάθε βράδυ κατά την ώραν του γεμιατός ή βεράντες εινε πλήρως άπό όρωτον και κομφον κόμον. Την παρελθούσαν Πέμπτην παρευρίσαντο αί z. z. Γεωργιάδη, Γρυπάχη, Καραπάνου, Πετρίδη, Γεωργιαντά, Κυριακοξ, Δ. Μαυροκορδάτου, Ψιαχή, Φωτιάδη, Ναούμ, κτλ.

— Προχθές δεξίσιως—ομί παρα τω z. και τή z. Γαλανού εινε την έν Κηφισιά έπαυλη των. Μία εχάριστη ταράτσα εινε μεταβληθή σε κομφοτάτον υπαίθριον σαλον με λουλουδιόνα διάκομο, όρωσιές μωβ και ρόξ και πελώριες μαγαρίτες κίνιζα νιφάνια και παραβάν, σε χρώματα ζωηρά μπλε ρουά και κίτρινα. Έδωκεν την έντύπωσιν ένως φαντασμαγορικού κινεζικού σαλονιού. Διακρίνωμεν τίς κυρίες και δεσποινίδες Ψιαχή, Α. Δημητριοκοπούλου, Γ. Σνάιντεξ, έξ Καλλιφρονιάς με θαμιασιν τουαλέτα παρξζιάνη από μουσελίνα και δαντέλλα μπέξ—ρόξ.
'Η Μονταίν

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Έπαικολουθούν να κυριαρχούν αί συγκεντρώσεις εις τό <Palace Hotel> τό όποιον όρωμένως άν εινε άλλες τρείς βεράντες θα έπλημμύριζαν άπό κόμον. Τόσο εινε οι προσερχόμενοι ίδιος τόρω έσχάτως με τίς φεγγαρόλουτες βραδείες όπου έντροπα κινείσ τότε εις τό μαγευτικό θέαμα του Κορινθιακού κόλπου και τότε εις τό θέαμα των χορευτών οι όποιοι από της αίθούσης κάνουν τον κύκλον της βεράντας.

—'Η Τζάξ-Μπάντ άρκετά καλή, διευθυνομένη από τον φλαουτίσαν z. Νικ. Μισίτην ένεθουσιάζε τους χορευτάς προχθές και τους ένράτσης μέχρις ότου έρόδισε ή γυγή.

— Κυρίαί και δεσποινίδες διηγωνίζοντο μεταξύ των εις τον χορόν διεκδικούσαι όλα με έπιμονήν τό βραβείον της ύπεροχής.

— Ένα θαύμα κομφοτήτος με τουαλέταν λευκήν ή δεσποινίς Γεωργιάδου, δεινή φρονηστιστρια παρέσους διαρκώς καταβαλλέρουξ από της αίθούσης εις την βεράνταν και τανάταλιν.

—'Η δεσποινίς Χαλκιαπούλου όρωσιάζε σαν έμυρξον μαθρον ρόδον με την μαύρη τουαλέταν της.

—'Η δεσποινίς Σκόδη με σάξ άρκετά χαριτωμένη.

— Όρωσιότη, πλήσιμα αίθεριον ή δίς Καραματιή με τουαλέτα παρξζιάνη φυσική εινε άναπτύξει έξαιρετική ένυνησιαν εις τα ποδαρμία της διεκδικούσα τα πρωτία εις τον χορόν.

— Σιλουέτες άριστοτεχνικήξ αί δίδες Καλυδή με ρόξ, Άνταβαλόδουλον κόκκινη, Σκυριάνη σάξ, Παπαγιαννέλου, Μαχη, Σωτηροπούλου κτλ.

— Από τίς φαντασιές χορευτήριξ ή z. Γεωργάλα έφινε τό ποκεράκι της πρόξ στιγμήν και έστροβίλιζε με τον z. Φουστάνον εις τον χορόν φθάνοντες μέχρι της βεράντας.

— Μεταξύ των παρευρισκομένων διακρίνομεν τάς κυρίας Θεοχάρη, Λασκαρίδου, Κωστοπούλου, Πιχαρμένου, Κόουφμαν, Ζούζουλα, Άργυροπούλου, Χρυσικοπούλου, Σβώλου, Δρακοπούλου, Κοντονίκα, Άσμηκοπούλου, Καλφοπούλου, Μουστάκη, Μανουσίχη, Πετρονιάκου, Γιαννολοπούλου, Νησιώτη, Θεοδώρου, Μαυρογιάννη, Μανιάρη, Κανεπούλου, Όλυμπίου, Σακελλαροπούλου κτλ.

Παρεπίδημος

ΕΚΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

(Γραμμένο για τό <Μπουκέτο>)

"Όταν έρθει τό φθινόπωρο, και τά φύλλα μαραθύνει—μά βραδιά, τ' άγρ άν σου βήματα, ως τό μύημα μου θα ρθόντε"

Έγώ τότε, δίχως όνειρα, μέσ' στο χρώμα θα κοιμάμαι, μέσ' στη νύχτα θ' άναπαύομαι, —κι' ούτε πιά θα σε θυμάμαι!

Θά εινε βράδι, και τά μνήματα θα ησυχάζον μεσ' στη χιόν: μου' ό κινήσιξ δεν' άκούγεται, και τ' άγρ του μοιρολόι'

κι' άπ' την άμοιρη λαχάρα μου, τη χαρά μου τη χαμένη, έξω άπ' τη δική σου θέμηση, άλλο τι δε θ' άπομένει:

μιν' ό κινήσιξ δεν' άκούγεται, πιστός φίλος του θάνου, ν' άμοιρίζε με τη θλίψη σου, τά τραγοδιά τά στενά του...

Έξω άπ' τη δική σου θέμηση, τίποτα δε θ' άπομένει, —κι' άπ' τη νύχτα, κι' άπ' τό μύημα, που κοιτούν οι πεθαμένοι...

"Όταν έρθει τό φθινόπωρο, και τά φύλλα μαραθύνει, μά βραδιά, τ' άγρ άν σου βήματα, πάλι θα με θυμηθόντε"

... Κ' έτσι, τά βαρριά σου βήματα, κοιμωμένα, λυπημένα, παρατώντας την άγάπη μου, την άγάπη μου και μένα'

και κινώντας μέσ' στ' άπόβραδο, μακρινά και κοιραμένο, λαχταρώντας κίτι άνέμεστο, διαθρον πάλι πρόξ έμένα...

και μη βόσκοντας άπάνεμο, να σταθούν μέσ' στο κομμάτια, θα μ' άφήσουν—κι' όπως ηότανε, θα ζαγαυρίσουν μόνα...

Ναπολέον Λαπαθιώτης

